

UPADŁOŚĆ I RESTRUKTURYZACJA KREDYTOBIORCY LUB BANKU PRZY UMOWACH O KREDYT FRANKOWY

**redakcja naukowa
Anna Hrycaj, Tomasz Szanciło**

BIBLIOTEKA SĄDOWA

redakcja naukowa

Anna Hrycaj

Tomasz Szanciło

autorzy

Rafał Adamus

Paulina Aślanowicz

Piotr Bednarczyk

Przemysław Buczkowski

Paweł Chmielnicki

Dariusz Chrapoński

Patryk Filipiak

Anna Hrycaj

Mariusz Korpalski

Michał Maj

Michał Paczek

Tomasz Pisarski

Dawid Rogoziński

Bartosz Sierakowski

Tomasz Szanciło

Tomasz Szczurowski

Łukasz Węgrzynowski

Piotr Zimmerman

UPADŁOŚĆ I RESTRUKTURYZACJA KREDYTOBIORCY LUB BANKU PRZY UMOWACH O KREDYT FRANKOWY

redakcja naukowa
Anna Hrycaj, Tomasz Szanciło

BIBLIOTEKA SĄDOWA

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 marca 2024 r.

Recenzenci

Dr hab. Izabella Gil, prof. Uniwersytetu Wrocławskiego

Dr hab. Przemysław Wołowski, Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie

Wydawca

Anna Kubuj-Kacperek

Redaktor prowadzący

Paulina Staniszevska-Chudzik

Opracowanie redakcyjne

JustLuk

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-458-4

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Akty prawne..... 9

Wprowadzenie..... 13

Część pierwsza

MATERIALNOPRAWNE I PROCESOWE SKUTKI ZAWARCIA KLAUZUL ABUZYWNYCH W UMOWIE KREDYTU FRANKOWEGO

Mariusz Korpalski

Pojęcie konsumenta jako strony umowy kredytowej 23

Piotr Bednarczyk

Wielopodmiotowość umowy kredytu frankowego a jej
skuteczność w kontekście zachowań poszczególnych
kredytobiorców – studium przypadku 51

Tomasz Szanciło

Ustalenie nieważności umowy o kredyt frankowy
a niedozwolony mechanizm klauzul przeliczeniowych
i ryzyko kursowe 65

Paweł Chmielnicki, Przemysław Buczkowski

Rozliczenie kredytu frankowego w ujęciu koncepcji
kompletu normatywnego 85

<i>Łukasz Węgrzynowski</i> Roszczenia kredytobiorcy o wynagrodzenie za korzystanie przez bank z kapitału wpłaconego na podstawie nieważnej umowy kredytu	117
--	-----

<i>Rafał Adamus</i> Przedawnienie roszczeń majątkowych a kredyt konsumencki denominowany lub indeksowany w walucie obcej w kontekście upadłości lub restrukturyzacji strony stosunku kredytowego	133
--	-----

Część druga

WPLYW OTWARCIA RESTRUKTURYZACJI I OGŁOSZENIA UPADŁOŚCI NA UMOWĘ KREDYTU FRANKOWEGO

<i>Dawid Rogoziński</i> Model przymusowej restrukturyzacji banku w polskim porządku prawnym w kontekście reżimu ochrony praw konsumenta	155
---	-----

<i>Piotr Bednarczyk</i> Wpływ otwarcia przymusowej restrukturyzacji banku na dopuszczalność zabezpieczenia roszczenia o ustalenie nieważności	169
---	-----

<i>Paulina Aślanowicz</i> Zawieszenie postępowania na podstawie art. 176 § 2 k.p.c.	181
--	-----

<i>Michał Maj</i> Wzajemne roszczenia banku i kredytobiorcy-konsumenta.....	203
---	-----

<i>Bartosz Sierakowski, Piotr Zimmerman, Michał Paczek</i> Roszczenia upadłego kredytobiorcy wobec banku kredytodawcy.....	269
--	-----

<i>Patryk Filipiak</i> Zgłoszenie wierzytelności z tytułu umowy o kredyt frankowy przez bank w postępowaniu upadłościowym kredytobiorcy-konsumenta	295
<i>Tomasz Szczurowski</i> Odstąpienie syndyka od umowy kredytu frankowego w razie upadłości kredytobiorcy	317
<i>Tomasz Pisarski</i> Przegląd orzecznictwa sądów powszechnych w sprawach upadłościowych, w których dochodzone są wierzytelności wynikające z umowy o kredyt frankowy	337
<i>Dariusz Chrapoński</i> Upadłość banku a postępowania cywilne dotyczące umów kredytowych denominowanych i indeksowanych do waluty zagranicznej	413
<i>Anna Hrycaj</i> Wpływ ogłoszenia upadłości kredytobiorcy na postępowanie procesowe dotyczące kredytu wszczęte przed ogłoszeniem upadłości na skutek powództwa kredytobiorcy	445
Bibliografia	467

WPROWADZENIE

Szczyt popularności kredytów frankowych skończył się już 15 lat temu. Banki udzieliły w sumie około 750 000 takich kredytów, a obecnie na bieżąco spłacanych jest około 300 000. Mowa tu o miliardach złotych zadłużenia i tysiącach toczących się spraw sądowych. Pomimo zapowiedzi rozwiązania problemu kredytów frankowych w drodze działań legislacyjnych ostatecznie rozstrzygnięcie pozostawiono sądom. W związku z licznie pojawiającymi się wątpliwościami interpretacyjnymi w odniesieniu do sposobu wdrożenia prawa UE do polskiego porządku prawnego kluczową rolę odegrało w tym wypadku orzecznictwo TS.

Obecnie można już mówić o zarysowaniu się jednolitej linii orzeczniczej – w pierwszej połowie 2023 r. zapadło ponad 8000 wyroków, niemal wszystkie korzystne dla kredytobiorców. A przecież większość z nich przypadła na okres przed kolejnymi orzeczeniami TS: z 8.06.2023 r., C-570/21, I.S., K.S. v. YYY S.A., EU:C:2023:456, z 15.06.2023 r., C-520/21, Arkadiusz Szcześniak v. Bank M. S.A., EU:C:2023:478 i C-287/22, YQ i RJ v. Getin Noble Bank, EU:C:2023:491, z 21.09.2023 r., C-139/22, AM i PM v. mBank S.A., EU:C:2023:692, i z 12.10.2023 r., C-326/22, Z. sp. z o.o. v. A. S.A., EU:C:2023:775.

Orzecznictwo to, a do tego należy przecież dodać aktywność Sądu Najwyższego i innych sądów, w szeregu przypadków zmienia dotychczasową wykładnię zarówno przepisów prawa materialnego, jak i rozumienie instytucji procesowych. Na i tak już skomplikowany obraz frankowej bitwy nakładają się jednak dalsze mechanizmy prawne. Upadłość konsumencka kredytobiorcy nie wydaje się szczególnie trudna, z uwagi na oddłużeniowy charakter tej procedury, chociaż jak ukazują to w swoich

opracowaniach autorzy tekstów zawartych w niniejszej monografii, także w tym zakresie mogą pojawiać się wątpliwości interpretacyjne, zwłaszcza w związku z wprowadzeniem tzw. uproszczonej upadłości konsumenckiej. Natomiast wywołująca wiele wątpliwości i raczej nieudana przymusowa restrukturyzacja i w jej następstwie ogłoszona upadłość Getin Noble Banku na nowo rozgrzewa umysły wszystkich zajmujących się tą tematyką.

Niniejsza publikacja stanowi prezentację osiągnięć konferencji *Umowa „o kredyt frankowy” a restrukturyzacja i upadłość kredytodawcy i kredytobiorcy*, zorganizowanej przez Uczelnię Łazarzkiego oraz Wydział Prawa i Administracji UAM w Poznaniu, która odbyła się 15–16.06.2023 r., a więc w momencie ogłoszenia jednego z kluczowych wyroków TS (sprawa C-520/21). Do końca 2023 r. TS wydał jeszcze inne istotne orzeczenia, w których konsekwentnie opowiada się za szerokim ujęciem ochrony konsumenta w umowach kredytu frankowego (wyrok z 14.12.2023 r., C-28/22, TL i WE v. Getin Noble Bank S.A., EU:C:2023:992, oraz z 11.12.2023 r., C-756/22, Bank Millennium S.A. v. ES i AS, EU:C:2023:978).

Monografia składa się z dwóch komplementarnych części. Pierwsza zatytułowana została *Materialnoprawne i procesowe skutki zawarcia klauzul abuzywnych w umowie kredytu frankowego*, natomiast druga *Wpływ otwarcia restrukturyzacji i ogłoszenia upadłości na umowę kredytu frankowego*. Zgromadzone w obu częściach teksty dotyczą nie tylko problematyki upadłości i restrukturyzacji, ale odnoszą się także do najistotniejszych zagadnień wiążących się z tematem kredytów denominowanych lub indeksowanych w walucie obcej. W ten sposób publikacja zyskuje szerszy charakter (wykraczając poza przypadek Getin Noble Banku), a jednocześnie czynione analizy stanowią gruntowną podbudowę dla rozstrzygnięcia o szczególnych problemach rodzących się wskutek niewyłącalności stron umowy kredytowej.

W części pierwszej monografii Piotr Bednarczyk podejmuje temat wielopodmiotowości kredytu frankowego i bada skuteczność zachowań poszczególnych osób, które wspólnie występują jako kredytobiorca. Dokonywana analiza ma charakter przekrojowy, odnosi się bowiem

Część pierwsza

**MATERIALNOPRAWNE I PROCESOWE
SKUTKI ZAWARCIA KLAUZUL
ABUZYWNYCH W UMOWIE KREDYTU
FRANKOWEGO**

Mariusz Korpalski

POJĘCIE KONSUMENTA JAKO STRONY UMOWY KREDYTOWEJ

1. Wprowadzenie

Artykuł powstał w celu przybliżenia szerokiej tematyki statusu kredytobiorcy jako konsumenta, która jest kluczowa dla oceny prawnej skutków zastosowania nieuczciwych warunków w umowie kredytu denominowanego lub indeksowanego do waluty obcej. Prezentowane w tekście stanowisko opiera się na założeniu, że potraktowanie kredytobiorcy jako konsumenta powinno wynikać z treści zgodnych oświadczeń woli składających się na umowę mającą kreować stosunek zobowiązaniowy. Takie stanowisko znajduje uzasadnienie zarówno w orzeczeniach Trybunału Sprawiedliwości, jak i Sądu Najwyższego. Odnieść się należy – na tle analizy celu kredytowania – do wynikającego z art. 22¹ k.c. kryterium bezpośredniego związku z działalnością gospodarczą klienta banku, a ponadto – do problematyki finansowania: zakupu nieruchomości służącej jednocześnie zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych i prowadzeniu działalności gospodarczej, inwestycji prywatnych, braku rejestracji działalności gospodarczej, zmian przeznaczenia nieruchomości w trakcie trwania umowy oraz mieszanego celu kredytowania, obejmującego zarówno prowadzenie działalności gospodarczej, jak i potrzeby prywatne.

2. Cel umowy uzgodniony przez strony jako kryterium ustalania statusu kredytobiorcy

Badając status konsumenta, należy pamiętać, że zgodnie z art. 22¹ k.c. determinowany jest on na potrzeby danej czynności prawnej. W przypadku umowy decydujące znaczenie musi mieć konsensus stron, prowadzący do powstania węzła obligacyjnego, a nie fakt, czy klient banku prowadzi działalność gospodarczą, czy nie. Ustalanie statusu konsumenta w odezwaniu od wiedzy i woli drugiej strony umowy nie jest więc możliwe. Nie chodzi tu bowiem o ocenę samego przesunięcia majątkowego, jak np. w przypadku surogacji majątkowej przy podziale majątku wspólnego, ale o kształt praw i obowiązków stron w kontekście zawartej umowy.

W związku z tym decyduje zamiar stron należycie uzewnętrzniony w momencie zawierania umowy. W przypadku statusu kredytobiorcy jako konsumenta decydujący jest cel kredytu wynikający z umowy kredytowej. Umowa kredytowa powinna być w tym zakresie jednoznaczna i przejrzysta, a wszelkie wątpliwości powinny być wykładane na korzyść klienta jako konsumenta (art. 5 dyrektywy 93/13, art. 385 § 2 k.c.).

Cel kredytowania, jakim jest finansowanie działalności gospodarczej, powinien być należycie uzewnętrzniony przez strony. Cel umowy jest bowiem prawnie istotny tylko wtedy, gdy został podany do wiadomości drugiej strony albo gdy jest dla stron oczywisty w okolicznościach, w których umowa jest zawierana¹.

W doktrynie wskazano na dwa komplementarne sposoby rozumienia pojęcia celu czynności prawnej. Cel w rozumieniu obiektywnym to skutek prawny przewidziany przez ustawę dla czynności prawnych określonego typu. Tak rozumiany cel należy zawsze do natury danej czynności prawnej. Cel w rozumieniu subiektywnym to „stan rzeczy,

---

¹ Zob. wyrok SN z 21.02.2013 r., I CSK 408/12, OSNC 2013/11, poz. 127, a także wcześniejsze orzeczenia powołane przez Z. Radwańskiego [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 2, *Prawo cywilne – część ogólna*, red. Z. Radwański, Warszawa 2002, s. 73; wyrok SN z 9.05.2019 r., I CSK 199/18, LEX nr 2692171; zob. też M. Korpalski [w:] J. Czabański, T. Konieczny, M. Korpalski, *Przewodnik frankowicza*, Warszawa 2022, s. 21.

który w następstwie podjęcia czynności prawnej jest zamierzony przez strony lub co najmniej znany im i akceptowany, lecz nie wyrażony wprost w treści czynności prawnej – czyli cel do osiągnięcia przez czynność prawną². W dalszej części będzie mowa o celu umowy w tym drugim znaczeniu.

W doktrynie cel czynności prawnej relacjonuje się również przez odniesienie do jej kauzy³. W subiektywistycznym ujęciu kauza jest motywem sprawczym dokonywania czynności prawnej przez strony. W tym ujęciu relewantna prawnie jest przede wszystkim „kauza bliższa” (*causa proxima*) obejmująca cele prawne. Prawna relewantność „kauzy dalszej” (*causa remotae*), obejmującej indywidualne motywy stron, cele ekonomiczne, oceniana jest niejednolicie. W rodzimej doktrynie podnosi się, że w prawie francuskim zarówno kauza bliższa, jak i kauza dalsza mają znaczenie prawne, przy założeniu, że w przypadku kauzy dalszej bierze się pod uwagę główny motyw kierujący stronami⁴. Jednocześnie podnosi się jednak, że ujęcie celu czynności prawnej jako przesłanki ustawowej ważności czynności prawnej, wyrażonej w art. 58 i 353¹ k.c., uniemożliwia przeniesienie na grunt polski rozwiązań francuskich, polegających na samodzielnej roli kauzy jako czynnika delimitującego ważność czynności prawnych⁵.

Stanowisko to nie przekonuje, gdyż powyższe przepisy nie ograniczają rozumienia pojęcia celu do celów typowych dla czynności prawnej opisywanych przez pojęcie kauzy bliższej⁶. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zaprezentowano stanowisko odróżniające kauzę i relewantny prawnie cel gospodarczy stron umowy, co odpowiada przedstawionemu tu rozróżnieniu kauzy bliższej i dalszej⁷. W konsekwencji **znaczenie prawne ma zarówno cel typu czynności prawnej (cel obiektywny, cel**

---

² P. Skorupa, *Nieważność czynności prawnej w prawie polskim na tle porównawczym*, Warszawa 2019, s. 434–435; zob. Z. Radwański [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 2, red. Z. Radwański, s. 222.

³ M. Gutowski, *Nieważność czynności prawnej*, Warszawa 2008, s. 379–392.

⁴ M. Gutowski, *Nieważność...*, s. 380.

⁵ M. Gutowski, *Nieważność...*, s. 382.

⁶ M. Gutowski, *Nieważność...*, s. 224–225, 229.

⁷ Wyrok SN z 26.01.2011 r., IV CSK 299/10, LEX nr 784969.

prawny), jak i cel gospodarczy, do którego strony dążą przez zawarcie umowy (cel subiektywny, cel ekonomiczny). Celu tego należy poszukiwać, badając treść umowy za pomocą narzędzi wykładni oświadczeń woli. Na gruncie art. 65 § 2 k.c. wypracowano w literaturze trzy – do pewnego stopnia przeciwstawne – objaśnienia znaczenia celu umowy jako dyrektywy wykładni oświadczeń woli.

Według koncepcji obiektywnej cel umowy to stan rzeczy, jaki normalnie powstaje przez wykonanie zobowiązań umownych, przy czym jest obojętne, czy strony zamierzały wywołać ten stan rzeczy. Na gruncie Kodeksu zobowiązań do takiego celu obiektywnego odnoszono się, mówiąc o celu bezpośrednim umowy, przeciwstawiając go celowi subiektywnemu. Cel subiektywny niezasadnie utożsamiano z pobudką. Nie wyjaśniano bowiem, jak należało rozumieć kodeksowe odniesienie do celów stron przy wykładni oświadczeń woli. Wskazane stanowisko ulegało jednak złagodzeniu na korzyść koncepcji subiektywnych wobec dopuszczenia, że „pobudka” może wpłynąć na ważność oświadczenia woli, jeżeli jest jej warunkiem⁸. W literaturze ugruntowana jest krytyczna ocena koncepcji obiektywnej⁹.

Według koncepcji uzgodnionego celu umowy istotny prawnie jest cel, który strony zindywidualizowały jako wspólny cel umowy. Ta koncepcja zdecydowanie dominuje w judykaturze Sądu Najwyższego¹⁰. Przedstawia się ją jako środek ochrony przeciwko wykorzystywaniu jednej strony przez drugą¹¹. Strona mniej obrotowa może bowiem nie zdawać sobie sprawy z doniosłości poszczególnych postanowień, ale co do celu, w jakim umowę zawiera, jest z reguły dobrze zorientowana¹².

---

⁸ L. Domański, *Instytucje kodeksu zobowiązań. Komentarz teoretyczno-praktyczny*, t. 1, *Część ogólna*, Warszawa 1936, s. 107.

⁹ Zob. np. Z. Radwański [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 2, red. Z. Radwański, s. 72.

¹⁰ Zob. wyrok SN z 21.02.2013 r., I CSK 408/12, OSNC 2013/11, poz. 127, a także wcześniejsze orzeczenia powołane przez Z. Radwańskiego [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 2, red. Z. Radwański, s. 73; wyrok SN z 9.05.2019 r., I CSK 199/18, LEX nr 2692171.

¹¹ R. Longchamps de Bérier, *Polskie prawo cywilne. Zobowiązania*, Lwów 1939, s. 143.

¹² R. Longchamps de Bérier, *Polskie...*, s. 143; zob. też wyrok SN z 31.03.2016 r., IV CSK 372/15, MPB 2018/10, s. 17.

W literaturze wskazano dodatkowo, że przy poszukiwaniu wspólnego celu stron w związaniu się umową należy zwracać uwagę na realia stosunków gospodarczych, w których oświadczenia woli są składane, ich kontekst gospodarczy oraz wysokość świadczeń¹³. Naturalną konsekwencją koncepcji uzgodnionego celu umowy jest brak istotności prawnej celu umowy jednej strony w żaden sposób nieujawnionego drugiej stronie. Taki cel umowy to właściwie pobudka (motyw), która nie mogła zostać poznana przez drugą stronę, nie może więc wywoływać w jej sferze prawnej żadnych skutków, choćby w wyniku subiektywnego elementu wykładni oświadczeń woli.

Według trzeciej koncepcji, stanowiącej modyfikację poprzedniej, taki nieuzgodniony motyw może być pośrednio uwzględniony w wykładni oświadczeń woli, i to w jej obiektywnej części. Mianowicie skoro wykładnia obiektywna zakłada tłumaczenie oświadczeń woli ze względu na okoliczności, w jakich zostały złożone, oraz zasady współzycia społecznego, to nawet nieujawniony motyw jednej strony ma znaczenie dla wykładni umowy, jeżeli tylko druga strona wiedziała lub powinna była wiedzieć, jaki stan rzeczy pierwsza strona zamierzała przez zawarcie umowy osiągnąć. Koncepcję tę można więc też określić jako koncepcję zamierzonego przez jedną stronę umowy celu wiadomego drugiej stronie¹⁴. Zgodnie z nią celem umowy jest najszerzej pojęty cel społeczno-gospodarczy konkretnej umowy¹⁵.

Koncepcję uzgodnionego celu umowy i koncepcję zamierzonego przez jedną stronę umowy celu wiadomego drugiej można roboczo określić łącznym pojęciem koncepcji celu zindywidualizowanego, w opozycji do koncepcji celu typowego¹⁶. Koncepcje zindywidualizowanego celu umowy należycie objaśniają, dlaczego cel wzięty pod uwagę przez strony

¹³ R. Longchamps de Bérier, *Polskie...*, s. 143.

¹⁴ Z. Radwański [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 2, red. Z. Radwański, s. 73–74; wyroki SN: z 26.03.2002 r., III CKN 801/00, OSNC 2003/3, poz. 41 (na tle celu umowy w postaci ułatwienia i rozszerzenia działalności gospodarczej); z 15.12.2006 r., III CSK 349/06, M. Praw. 2007/3, s. 117.

¹⁵ Wyrok SN z 21.02.2013 r., I CSK 408/12, OSNC 2013/11, poz. 127.

¹⁶ Zob. M. Łolik, *Współczesne prawo kontraktów – wybrane zagadnienia*, Warszawa 2014, s. 56.

Książka porusza problematykę upadłości i restrukturyzacji związaną z kredytami denominowanymi lub indeksowanymi w walucie obcej. Przedstawione analizy stanowią gruntowną podbudowę dla rozstrzygnięć szczególnych problemów, które rodzą się wskutek niewypłacalności stron umowy kredytowej. Odnoszą się one m.in. do takich zagadnień jak:

- dopuszczalność dochodzenia przez pokrzywdzonego kredytobiorcę wynagrodzenia za korzystanie z kapitału wpłaconego na podstawie umowy kredytu zawierającej niedozwolone postanowienia umowne,
- ryzyko kursowe oraz wielopodmiotowość kredytu frankowego,
- podejmowanie postępowania zawieszonoego na skutek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji banku lub ogłoszenia jego upadłości,
- przedawnienie roszczeń majątkowych związanych z kredytem konsumenckim denominowanym lub indeksowanym w walucie obcej w kontekście upadłości lub restrukturyzacji strony umowy kredytowej.

Autorzy odwołują się do aktualnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych w sprawach upadłościowych, w których dochodzone są wierzytelności wynikające z umowy o kredyt frankowy.

Publikacja przeznaczona jest dla praktyków: sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, doradców podatkowych, a także konsumentów tzw. „kredytów frankowych”.

9788383584584 W01P01

ISBN 978-83-8358-458-4

9 788383 584584

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 249 ZŁ (W TYM 5% VAT)